

NATÁLIE KOKOTKOVÁ
ILUSTROVALA NATÁLIE JANEČKOVÁ

ÚTRŽKY

STÁLE ZTRACENÁ V SOBĚ

● ■ **pointa**

Útržky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Natálie Kokotková
Útržky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

NATÁLIE KOKOTKOVÁ
ILUSTROVALA NATÁLIE JANEČKOVÁ

ÚTRŽKY

STÁLE ZTRACENÁ V SOBĚ

● ■ **pointa**

Věnováno všem dobrým duším.

PROLOG

Na začátku to byla jen malá holka,
která se hodně bála ukázat, kdo doopravdy je.
Často se schovávala a nikoho nepustila k sobě blíž.
Měla pocit, že takhle jí nikdo neublíží.
I když v hloubi srdce věděla,
že jediný, kdo jí ubližoval,
byla ona sama.
Sama se ničila, ale nějak to neviděla.
Až když začala psát.
Přišel pocit, že se začíná poznávat.
Pocit, že to jediné hledala a potřebovala.
Jen tak si psala.
Tvořila ten sen.

Útržky...

Možná ji potom lépe uvidíš.

Nahlédneš do duše schované před světem.

Třeba pochopíš

některé její myšlenky

a pohledy.

Možná jen rozpustí ty ledy

uvnitř

nás.

JEN
TROCHU O MNĚ,
ZE MĚ.

NA ZAČÁTKU

koukám do zrcadla.
Mám pocit, že v odrazu nejsem já.
Jen někdo, kdo se mi má podobat.

KDO TĚDY JSEM?

Nikdy jsem si neuměla odpovědět.
Možná jsem nikdy ani nepřemýšlela,
jak bych si měla odpovědět.
Nebo jsem to radši vědět nechtěla.
Myslím, že jsem se bála.
Cítila jsem se malá.
Slabá jako loutka.
V tom velkém tmavém divadle.

Dnes se vidím jinak.
Jsem silnější, než jsem kdy byla.
Všechny role jsem ukryla.
Další přešlapy a chyby.
Spoustu mě toho naučily.

To, jaká jsem, mít ráda.

Jen se mít ráda.

A nepřemýšlet.

Kdo jsem.

JINÁ

A tak je pryč.
Nechala jsem ji jít,
tu ukřičenou holku,
která se hodně přetvařovala.
Už jí nechci být víc.
Nebyla jsem opravdová.
Teď se ti přiznávám.
Chci být lepší.
Nechci se bát sebe sama.
Nepotřebuju, abychom si rozuměli.
Raději budu sama.
Mám své chyby.
Dlouho jsem to nechápala
a cítila se osamělá.

SNAD BYLA UŽITEČNÁ

Nejspíš se ta změna na mně trochu podepsala.

Jen doufám, že k lepšímu.

Jinak by byla k ničemu.

Já totiž nikdy nechtěla

být k ničemu.

CESTA K SOBĚ

Už nějakou dobu jsem blondýna
a uvědomila jsem si jednu důležitou věc.

Nezáleží na tom, co říkají ostatní.

Přestala jsem se bát,
že bych mohla být ta malá blondátá holka.

Zjistila jsem, že se takhle cítím lépe.

Protože pokaždé, když se podívám do zrcadla,
nepřestává mě to bavit.

Tak kašlu na všechno a na všechny.

Vím, že to bylo jedno z mých dobrých rozhodnutí.

Jsem blondýna.

Cítím se tak zase o trochu více sama sebou.

6 JE SPRÁVNÉ?

Přestala jsem se ptát sama sebe,
jestli je to takhle správně.
Kdo určil, co správné a co špatné je.
Nevím.
Dělám jen to, co mě baví.
Tak to teď cítím.
Za chvíli to může být zase jinak.
Všechno nemusí být správně.
Dělám chyby, abych se měla z čeho poučit.
A tak ničeho nelituju.

NAVŽDY MALINKATÁ

Jsem hodně malá,
ale už dávno.
Nevnímám to.

Jsem.

Jen na tom záleží.
Ne kolik člověk váží.

Ani jak vysoký je.
To ti přece neřekne, jaký je
tam uvnitř.

Jsem ráda malinkatá, tomu věř.
Ale tobě to může být jedno,
jestli mě nechceš poznat.
Toho člověka uvnitř znát.